

oplysning om sundhedsydelse, så må ministeren meget undskyldte, så forstår jeg ikke, hvorfor det er nemmere at manipulere via en fjernsynsskærm, end det er via de øvrige medier.

Det er på forhånd klart defineret fra ministerens side med det her lovforslag, hvilke oplysninger reklamerne må indeholde, og det er da underordnet, om man får de oplysninger pr. lyd, pr. foto i en avis eller pr. billede på en tv-skærm. Jeg synes faktisk, det viser noget om, hvor gennemtænkt det her forslag er: Det er overhovedet ikke gennemtænkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 101:

Forslag til folketingsbeslutning om afholdelse af vejledende folkeafstemning om amtskommunernes nedlæggelse.

Af Aage Brusgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 25/2 97).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Som det fremgår af titlen på forslaget, drejer det sig om, at man ønsker, der skal afholdes en vejledende folkeafstemning om nedlæggelse af amtskommunerne.

I bemærkningerne til lovforslaget er der henvist til, at mange års debat om amtskommunernes berettigelse fører til, at det nu er på tide, at

befolkningen tager stilling til spørgsmålet. Derudover henviser man også til, at resultatet af en folkeafstemning vil kunne indgå i Opgavekommissionens arbejde.

Nu kan det jo godt undre en lille smule, at Fremskridtspartiet fremsætter et sådant forslag blot tre måneder efter, at Folketinget har førstebehandlet Fremskridtspartiets og Dansk Folkepartis beslutningsforslag om nedlæggelse af amtskommunerne. Det var det, der hed beslutningsforslag nr. B 61.

Ved den lejlighed gav de fleste partier udtryk for, at Opgavekommissionen skal have mulighed for at gennemføre sit arbejde i fred og ro. Jeg vil nu ikke påstå, at det er sådan, at man i beskrivelsen af den almindelige atmosfære i Opgavekommissionen kan tale om stilhed, for der er naturligvis mange, mange forskellige meninger, men jeg tror, det er vigtigt, at man får arbejdsro til at lade de forskellige meninger brydes i kommissionen.

Da man drøftede forslaget her for en tre måneders tid siden, mente regeringen også ligesom et flertal af partierne, at man skulle skabe den arbejdsro. Det mener vi fortsat, og derfor tilslutter vi os ikke forslaget.

Frederik Nørgaard (S):

Spørgsmålet om amternes beståen har Folketinget haft mulighed for at tage stilling til mange gange inden for de senere år, og som også nævnt af indenrigsministeren har vi i denne samling taget stilling til beslutningsforslag nr. B 61 fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti.

Dengang som så ofte tidligere var der et stort flertal, der tog afstand fra forslaget, og som henviste til den opgavekommission, der er nedsat af indenrigsministeren. Dens opgave er jo at vurdere, om den nuværende opgavefordeling mellem stat, amt og kommuner er den mest hensigtsmæssige, og hvis ikke at komme med forslag herom.

I respekt for det arbejde, der foregår, men også fordi vi i Socialdemokratiet er tilhængere af amternes beståen, skal jeg på mit partis vegne afvise forslaget.

Bodil Thrane (V):

Jeg kunne næsten nøjes med at tilslutte mig Socialdemokratiets ordførertale, men alligevel må jeg hellere sige på Venstres vegne, at Venstre ikke kan støtte Fremskridtspartiets beslutningsforslag.

Vi mener, at Fremskridtspartiet vender tingen på hovedet, når det nu foreslås, at resultatet af en vejledende folkeafstemning skal indgå i Opgavekommissionens arbejde. Vi mener omvendt, at resultatet af Opgavekommissionens arbejde må være det politiske redskab, vi her i Folketinget skal bruge til at afklare, hvorvidt amterne skal nedlægges eller ej.

Så vi afventer resultatet i 1998 af Opgavekommissionens arbejde, inden vi tager stilling til amternes fremtid – og i øvrigt mener vi slet ikke, at forslaget om amternes nedlæggelse bør komme til folkeafstemning.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti ønsker amterne nedlagt. Det er ikke nogen hemmelighed. Det har vi foreslået. Vi har stillet forslag om det her i Folketingssalen, og vi er også overbeviste om, at vi har et befolkningsflertal bag os.

Netop Det Konservative Folkepartis initiativ på det her område har jo ført til, at vi nu har en opgavekommission siddende, som skal vurdere, hvordan man fremover mest hensigtsmæssigt kan fordele opgaverne mellem stat, amter og kommuner.

Vi ønsker en decentralisering. Vi ønsker, at de fleste af de opgaver, amterne i dag udfører, bliver overgivet til kommunerne.

Men lad os nu lige give Opgavekommissionen en chance. Vi mener ikke, der er behov for, at vi nu lægger op til en vejledende folkeafstemning. Situationen er ikke til det. Vi synes, vi skal afvente Opgavekommissionens arbejde og derefter tage højde for det forberedende arbejde, som skal til, hvis et flertal her i Folketinget som vi finder, at amterne bør nedlægges. Det er ikke noget, man gør fra den ene dag til den anden. Der skal gennemføres et ordentligt forberedelsesarbejde.

Så vi vender os imod Fremskridtspartiets beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg havde egentlig ikke regnet med at tage ordet, men de udtalelser, der kom fra den konservative ordfører, giver mig anledning til at stille det spørgsmål, om Det Konservative Folkeparti er på tilbagemodning med hensyn til amternes nedlæggelse.

Nu har jeg den, havde jeg nær sagt, ære at sidde i Opgavekommissionen, og det ved jeg fru Pia Christmas-Møller også gør. Nu kunne jeg

godt tænke mig at spørge, uden at vi skal røbe hemmeligheder fra Opgavekommissionen: Tror fru Pia Christmas-Møller, at Opgavekommissionen med det arbejde, den udfører, bestemmer, om vi skal have to eller tre offentlige instanser i dette land? Det tror jeg næppe. Og vi kan lige så godt tage tyren ved hornene og kalde en skovl for en skovl og en spade for en spade, for situationen er den, at vi ikke har brug for disse amter, og det synes jeg lige så godt Det Konservative Folkeparti kunne tilslutte sig her i dag.

Men jeg fornemmede ligesom en vaklen hos Det Konservative Folkeparti, og vi må ikke glemme, at Opgavekommissionen arbejder jo helt frem til udgangen af 1998, så der er meget, meget lang vej endnu, og den løser ikke de her problemer med amterne.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hvis hr. Poul Nødgaard skulle have glemt det, så vil jeg gerne minde ham om, at det faktisk er Det Konservative Folkeparti, der om noget parti har lanceret det synspunkt, at amterne er overflødige. Vi vil gerne have dem nedlagt. Vi anerkender, at der i dag udføres nogle opgaver i amterne, som så skal løses andre steder, og der foreslår vi, at langt de fleste opgaver bliver videregivet til kommunerne. Vi vil gerne have en decentralisering. Vi vil gerne have beslutningsprocessen så langt ud til borgerne som overhovedet muligt.

Men vi har også måttet konstatere, at hver gang vi fremdrager vores synspunkt og vores forslag her i Folketinget, er vi i mindretal. Alligevel fik vi mulighed for at få en Opgavekommission. Vi fik et flertal overbevist om, at der var behov for at se på opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner. Det er et arbejde, vi gerne vil have mulighed for at få afsluttet.

Jeg vil ikke i dag stå og give karakter til Opgavekommissionens arbejde, men jeg tror ikke, at jeg siger for meget, når jeg giver hr. Poul Nødgaard ret i, at vi formentlig ikke kan forvente, at Opgavekommissionen kommer med et samlet forslag til, hvordan den fremtidige forvaltningsstruktur skal se ud. Det tror jeg vi må konstatere på nuværende tidspunkt.

Men jeg tror til gengæld, at Opgavekommissionen kan fremlægge en lang række analyser, som kan være nyttige i det videre politiske arbejde, når vi skal vurdere, hvordan opgaverne skal fordeles – også i en situation, hvor vi har

nedlagt amterne. Det arbejde vil vi gerne have tid til at gennemføre. Vi synes, vi bør vise respekt for Opgavekommissionens arbejde.

Villy Søvnald (SF):

Det kan være besværligt at finde nye argumenter for forslag, vi behandler hver tredje uge, og jeg har heller ikke gjort mig den store umage med det.

Jeg synes i øvrigt, at det er en underlig mutant, Fremskridtspartiet serverer. Man laver noget, der hedder vejledende folkeafstemninger. I SF er vi tilhængere af folkeafstemninger, men bindende folkeafstemninger. Det er underligt at spørge befolkningen til råds for derefter at kunne sortere befolkningens svar, som man i øvrigt har lyst til i det politiske niveau. Efter SF's opfattelse laver man enten folkeafstemninger, eller også laver man ikke folkeafstemninger, og laver man folkeafstemninger, så følger man selvfølgelig den stemning, som befolkningen giver udtryk for.

Jeg vil egentlig godt have en kommentar fra Fremskridtspartiet til, hvad det er for en underlig form for fortolkende demokrati, Fremskridtspartiet her gør sig til talsmand for. Jeg vil klart foretrække et repræsentativt folkestyre. Så ved man dog trods alt, hvem man spiller bold med.

Jeg synes i øvrigt, det er underligt at komme med det her forslag – det er sagt af flere – mens Opgavekommissionen arbejder. Jeg vil gøre Fremskridtspartiet opmærksom på, at hvis man gennemfører den ændring, der hedder at fjerne det ene administrative niveau i Danmark, nemlig amterne, så står man tilbage med en kommunal struktur, der er meget uensartet, og som vil give helt kolossale problemer i forhold specielt til nogle mindre grupper.

Lad mig bare nævne gruppen af handicappede med specielle handicap, hvor kommuner med helt ned til 2.000 indbyggere skal til at tage sig af familier med de handicap. Det vil jeg meget advare imod. Og derfor er konsekvensen af Fremskridtspartiets ønske om at reducere amterne, at man også lægger op til en ændret kommunal struktur. Det ved jeg ikke om Fremskridtspartiet har overvejet.

Jeg skal derfor slutte af med at sige, at vi i SF intet ønske har om at støtte Fremskridtspartiets forslag.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre er principielt tilhænger af brug af folkeafstemninger, men det foreslåede emne her er halsløs gerning, som flere andre har været inde på, så længe der ikke har været en forudgående debat om det, og den kan ikke foregå, synes vi, førend Opgavekommissionens arbejde foreligger. Om det så til den tid vil være fornuftigt at bruge folkeafstemninger, det kan vi ikke sige på nuværende tidspunkt.

Det Radikale Venstre støtter ikke det her forslag.

Jette Gottlieb (EL):

Da Enhedslistens ordfører på området, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, vil jeg bare meddele, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget.

For det første er vi ikke enige i, at amterne bare skal nedlægges. Skal der ske ændringer, skal der først præsteres et alternativ, der sikrer en udvidelse af demokratiet vedrørende de opgaver, som amterne i dag tager sig af. For det andet mener vi ikke, at det her emne er særlig velegnet til en vejledende folkeafstemning og slet ikke i den form, det her er forelagt.

Vi kan altså ikke støtte forslaget.

Poul Nødgaard (DF):

Jamen det er godt med lidt modvægt så, for i Dansk Folkeparti kan vi godt støtte det foreliggende forslag.

Når man ser på f.eks. et land som Schweiz, hvor man har afstemninger flere gange om året, og hvor man spørger befolkningen om det ene og det andet emne, vil man se, at det er med meget stor succes. Så jeg ved ikke, hvad der sker med de partier herinde, der taler for og siger, at det er sundt og godt at prøve ting ved folkeafstemning, for når så vi når frem til målstrægen og skal føre det ud i praksis og spørge befolkningen, så er det ligesom, at der ikke er den samme interesse mere.

Om emnet her ville være velegnet? Det tror jeg faktisk det ville være, fordi folk ude omkring er godt klar over, at Danmark er overadministreret. Og det overordnede tema for det pr-arbejde, der skulle laves omkring en sådan folkeafstemning, kunne netop være at gøre befolkningen opmærksom på, at her stemmer man i realiteten om, hvorvidt et lille land skal have to eller tre offentlige administrationsniveauer.

Så jeg synes, man skulle vise befolkningen den tillid at lave sådan en folkeafstemning, og

den kunne jo eventuelt kædes sammen med noget andet. Det var der ikke spor i vejen for.

Så vi kan i Dansk Folkeparti støtte det foreliggende forslag.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil da godt starte med at sige tak til ordførerne.

Indenrigsministeren og hr. Frederik Nørsgaard afviste forslaget bl.a. med den begrundelse, at vi har fremsat beslutningsforslag nr. B 61, og det har ikke været til anden behandling endnu. Beslutningsforslag nr. B 61 og B 101 er to forskellige forslag. B 61 handler godt nok om nedlæggelse af amtskommunerne, men det nærværende forslag er meget konkret. Her ønsker vi, at når folk skal til stemmeurnerne alligevel, kan de lige få en linje, hvor de kan skrive, om de ønsker amtskommunerne nedlagt eller ikke. Så det er to forskellige forslag.

Fru Bodil Thrane ville afvente Opgavekommissionens konklusion. Det kan også være godt nok, men det bliver jo tidligst med udgangen af 1998, og vi har jo som bekendt kommunevalg den 18. november 1997. Så det bliver jo et år for sent, hvis vi skal afvente Opgavekommissionens resultat.

Fru Pia Christmas-Møller vil jeg godt takke for støtten til selve ideen, men så var det jo egentlig også slut med støtten. Jeg synes, at det er lidt dobbelt, for man vil godt af med amtskommunerne, men når vi skal stemme om det, så ønsker og tør De Konservative ikke at tage en afstemning, måske fordi man ved, hvad resultatet vil blive.

Hr. Villy Søvnald nævnte, at vi behandlede forslaget her hver tredje uge. Mig bekendt har vi aldrig behandlet forslaget her før, men det er muligt, at der er nogle ting, der er gået min næse forbi, men det tror jeg næppe, så jeg vil godt lige have hr. Villy Søvnald til at forklare det lidt nærmere.

Så siger hr. Villy Søvnald, at det burde være en bindende folkeafstemning i stedet for en vejledende. Nu har jeg altså ikke taget grundloven med, men formanden må rette mig, hvis det ikke er korrekt, hvad jeg siger nu. Men man kan ikke sætte bindende folkeafstemninger i gang – det forbyder grundloven. Det er Folketinget herinde, der vedtager lovene, og derfor skal det, vi sætter til afstemning, være vejledende. Det mener jeg står i grundloven et eller andet sted.

Fru Dorit Myltoft, Det Radikale Venstre, er for folkeafstemning. Det har vi hørt før, og det

har vi faktisk hørt mange gange før fra De Radikale. Men hver eneste gang De Radikale får lejlighed til at stemme for det forslag, som vi jo er kommet med mange gange, hvad gør Det Radikale Venstre så? De vender tommelfingeren nedad hver eneste gang. Derfor vil jeg godt spørge fru Myltoft, om ikke De Radikale bare én gang kunne bevise det, De Radikale siger, og komme med et forslag til en folkeafstemning. Det Radikale Venstre siger og har med i sit program, at det går ind for det, men hver eneste gang, vi har fremsat et lovforslag om en folkeafstemning om et eller andet emne, så går pegefingeren ned. Derfor må jeg nok bedrøve vælgerne med, at det er den rene gang gas, når De Radikale ønsker afstemninger ud til folket. Det ønsker de ikke. Det er også hermed bekræftet.

Jeg må altså konstatere, at et stort flertal af medlemmerne her i Tinget ikke ønsker, ikke tør se vælgerne i øjnene, for hvis de turde det, var det jo såre enkelt. Så kunne man jo bare lade vælgerne sætte kryds ved ja eller nej. Det tør man altså ikke. Og det er jo nok – jeg vil i hvert fald tillade mig at have den mistanke – fordi man godt ved, at hvis der blev sådan en afstemning, så blev det et bragende ja til nedlæggelse af amtskommunerne. Det tør man ikke tage konsekvensen af, og det må vi jo så bare skrive os bag øret. De flotte taler er intet værd. Man tør ikke spørge befolkningen.

Hvis det er sådan, at amtskommunerne er så nødvendige og vores forslag er så idiotisk, hvorfor tør man så ikke lade befolkningen stemme om det? Så er det befolkningen, der vurderer, om vores forslag er lødigt. Man tør ikke tage chancen, fordi man ved, at det vil få et meget markant flertal for nedlæggelsen. Det er altså det sørgelige budskab, vi må sende ud til befolkningen. Flertallet i salen har ingen tillid til befolkningens dømmekraft – heller ikke på dette område. Det er sørgeligt. Vi er kun to partier, der ønsker at lægge tingene ud til befolkningens afgørelse.

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Hr. Aage Brusgaard spørger, om der er forskel på, hvad Det Radikale Venstre mener, og hvad vi så siger ja til, og nævner nogle ting.

Jeg tror eller jeg ved, at når vi ikke har sagt ja til foreslåede emner fra Fremskridtspartiet, så er det på grund af emnerne, og ikke fordi vi er imod folkeafstemninger.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil ikke afvise, at det, fru Dorit Myltoft kom med, kunne være sagligt, men jeg spurgte jo faktisk, om ikke De Radikale kunne komme med et eksempel på, hvad der kunne være relevant at sætte ud til afstemning.

Jeg ved, at De Radikale har det i deres parti-program, og jeg ved, at udenrigsminister Niels Helveg Petersen har rejst land og rige rundt for at ændre grundloven med bl.a. flere folkeafstemninger, men jeg ved også, at de aldrig nogen sinde er kommet med et konkret forslag om folkeafstemning. Jeg ved også, at alle de forslag, der har været om folkeafstemning, har De Radikale stemt imod. Derfor tillader jeg mig at sige, at det er det rene vand.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 192: Forslag til lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 12/3 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Socialdemokratiet kan støtte forslaget til ny dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og UK. Det gælder også forslaget nye regler om beskatningsretten til pension, for så vidt angår

udbetalinger fra danske private pensionsordninger til personer, som er flyttet fra Danmark til UK.

Af rimelighedshensyn kan vi tilslutte os, at der indføres en bundgrænse på 200.000 kr., således at der kun betales dansk skat af pensionen, i det omfang den overstiger 200.000 kr. Vi mener imidlertid, at det er vigtigt, at man også i fremtiden holder mulighederne åbne for at kunne lukke eventuelle huller, hvor folk eller virksomheder helt bevidst har anvendt samspillet mellem de forskellige landes beskatningssystemer til at nedbringe den danske beskatning. Det sikrer denne aftale, og derfor støtter vi den.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvorfor i alverden er det rimeligt at friholde de 200.000 kr.? Det er jo penge, som folk har vidst ville blive beskattet, når de kom til udbetaling. Det har været forudsætningen i de ordninger, der har gjort dem skattefrie.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det var, som jeg sagde i min ordførertale, ud fra en rimelighedsbetragtning med hensyntagen til, at folk etablerer sig under gældende vilkår.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg skal på Venstres vegne sige, at vi kan støtte det, der lægges op til med hensyn til ikkebeskatning af søfolk fra United Kingdom med arbejde på danske skibe.

Vi kan støtte, at der sker en opstramning af de her regler, hvorefter en person, der er flyttet til Danmark, kan få fradrag ved dansk beskatning for indbetalinger til pensionsordninger i Storbritannien.

Vi kan støtte det, der anføres om subsidiaær beskatningsret for Danmark, det, der er nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget under artikel X.

Vi kan støtte, at der indsættes en ny antimisbrugsregel for udbytter, renter og royalties. Jeg har svært ved at se, hvilke saglige argumenter der skulle være for, at man ikke gennemførte denne beskatning.

Og så kommer vi til det, der er det væsentlige, nemlig de private pensionsordninger. Her er forholdet, at det ligger Venstre utrolig på sinde, at vi ikke medvirker til noget, der har – og nu ved jeg godt, at det mere eller mindre er ved at blive et forslidt ord – tilbagevirkende kraft.